

Pozor na káčatká, lebo vás udrú do hlavy!

V ŽIVOTE SOM VIDEL UŽ DOSŤ STRELENÝCH VECÍ.

Raz som pozoroval dav ľudí iba v plavkách a santovských čiapkách, ako uprostred zimy behajú v parku. Stretol som človeka, čo vedel hrať na fúkacej harmonike nosom, nohami na bubnoch, rukami na gitare a ešte k tomu zadkom na xylofóne, všetko naraz. Poznal som ženu, ktorá si adoptovala nákupný vozík a dala mu meno Clarence. A tiež chlapíka, ktorý tvrdil, že je z Alfa Centauri a vedie filozofické debaty s kanadskou husou.

Takže vyparádený čiernočierny model, ktorý vie roztaviť autá... prečo nie? Mozog sa mi jednoducho iba trochu roztiahol, aby strávil túto zvláštnosť.

Tmavý muž čakal s natiahnutou rukou. Vzduch okolo neho sa chvel od žiaru.

Asi o tridsať metrov ďalej na moste zastal vlak metra a vodička vyvalovala oči na chaos pred sebou. Dvaja bežci sa pokúšali vytiahnuť muža z napoly rozmlátenej Toyoty Prius. Pani s kočíkom pre dvojčatá odväzovala jačiacie deti, z kolies zostali roztavené ovály. Akýsi idiot vedľa nej, namiesto toho, aby jej pomohol, vytiahol mobil a pokúšal sa tú skazu zachytiť na video. No ruka sa mu triasla, takže to bolo aj tak nanič.

Pri pleci sa mi objavil Randolph. „Ten meč, Magnus. Snaž sa, použi ho!“

Mal som nepríjemný pocit, že sa za mnou môj urastený strýko schováva.

Temný muž sa uškrnul. „Profesor Chase... obdivujem vašu vytrvalosť. Myslel som si, že naše posledné stretnutie vás zlomí. A zatiaľ ste tu, pripravený obetovať ďalšieho člena rodiny!“

„Čuš, Surt!“ piskľavo zjačal Randolph. „Magnus má meč! Vráť sa do plameňov, z ktorých si vyšiel!“

Surt nevyzeral, že by ho to vydesilo, aj keď mne osobne naháňalo strach už len slovo *ktorých*.

Ohnivák si ma premeriaval, akoby som bol obalený lastúrami ako ten meč. „Daj mi ho, chlapče, lebo ti ukážem silu Muspellu. Spálím tento most a všetkých na ňom.“

Surt zdvihol ruky nad hlavu. Medzi prstami mu vyšľahli plamene. Dlažba pod nohami zabublala. Roztrieštili sa ďalšie predné sklá áut. Vlakové koľaje zaškrípali. Vodička zúfalo vrieskala do vysielacky. Ten človek s mobilom omdlel. Matka sa zvalila na kočík, v ktorom ešte vždy nariekali deti. Randolph zavrčal a tac-kavo cúvol.

Na mňa Surtova žiara nepôsobila. On ma však našťval. Nevedel som, čo je ten ohnivý magor zač, ale násilníka rozoznám na prvý pohľad. Pravidlo ulice číslo jeden: nikdy sa od nikoho nedaj obráť.

Namieril som na Surta tým, čo kedysi možno bol meč. „Pokoj, človeče. Mám kus hrdzavého kovu a nebojím sa ho použiť.“

Surt sa zaškeril. „Presne ako tvoj otec, tiež nie si bojovník.“

Zaťal som zuby. *Fajn*, pomyslel som si, *najvyšší čas napraviť mu fasádu*.